

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Víta Bičáka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Tomáše Rychlého, Ph.D., a Mgr. Jitky Zavřelové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem Plzeň-město** a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu Plzeň-město pod sp. zn. 11 C 130/2021, o zaplacení 6 541 Kč s příslušenstvím: žalobce **goNET, s.r.o.** IČ 26822580, se sídlem Úprkova 1/25, Ostrava, a žalovaného **P. F.**,

takto:

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu Plzeň-město pod sp. zn. 11 C 130/2021, v části týkající se zaplacení částky 294 Kč s příslušenstvím za poskytnutí služby „Lepší.TV“ a částky 4 102 Kč s příslušenstvím jako smluvní pokuty, **je soud**.
- II. Usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 24. 11. 2021, čj. 11 C 130/2021-27, **se zrušuje**.

Odůvodnění:

[1] Návrhem doručeným dne 20. 7. 2022 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“), se Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“ či „ČTÚ“) domáhá, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) citovaného zákona. Spor vznikl mezi ním a Okresním soudem Plzeň-město ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 11 C 130/2021, o zaplacení částky 6 541 Kč s příslušenstvím, a to pokud jde o částku 4 396 Kč s příslušenstvím, představovanou žalobcem uplatněnými nároky na úhradu poskytnuté služby *Lepší.TV* a smluvní pokutou s tím spojenou.

[2] Z předloženého spisu se podává, že žalobce podal dne 9. 9. 2021 u Okresního soudu Plzeň-město návrh na vydání platebního rozkazu, jímž se vůči žalovanému domáhal zaplacení částky 6 541 Kč s příslušenstvím. Tato částka představuje (i) poplatek za poskytnutou službu *Lepší.TV* (294 Kč), (ii) pronájem *Lepší.TV BOXu* (146 Kč), (iii) „sankci do konce období dle smlouvy *Služba Lepší.TV*“ (4 102 Kč) a (iv) „sankci za *Lepší.TV box dle smlouvy Odkoupení boxu*“ (1 999 Kč). Okresní soud Plzeň-město usnesením ze dne 24. 11. 2021, čj. 11 C 130/2021-27, řízení co do požadavku na zaplacení částky za službu *Lepší.TV* ve výši 294 Kč a částky za sankci do konce období podle smlouvy o službě

Lepší.TV ve výši 4 102 Kč zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc v tomto rozsahu postoupena ČTÚ (výrok II.). V odůvodnění tohoto usnesení okresní soud uvedl, že ze smlouvy o užívání služby *Lepší.TV* ze dne 1. 8. 2017 zjistil, že předmětem smlouvy byl závazek žalobce poskytovat služby *Lepší.TV* spočívající v možnosti sledování převzatého televizního vysílání zvoleným způsobem nebo prostřednictvím aplikace, a to za cenu stanovenou ceníkem. Součástí smlouvy bylo ujednání o sankci v případě odstoupení od smlouvy z důvodu prodlení s úhradou ceny za službu. Podle názoru okresního soudu se v rozsahu uvedeném ve výroku I. jeho usnesení jedná o zaplacení ceny za poskytnutí veřejně dostupné služby elektronických komunikací a o zaplacení sankce za porušení povinnosti vyplývající ze smlouvy o poskytování telekomunikační služby. Dále okresní soud dovodil, že podle výpisu z obchodního rejstříku je žalobce osobou vykonávající komunikační činnost (provozování převzatého vysílání šířeného prostřednictvím zvláštních přenosových systémů), tedy se jedná o osobu vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění účinném do 31. 12. 2021 (dále jen „zákon č. 127/2005 Sb.“), a že osoba žalovaného naplňuje charakteristiku účastníka podle § 2 písm. a) zákona č. 127/2005 Sb. Pokud jde o pohledávku žalobce, která představuje poplatek za službu *Lepší.TV*, byl okresní soud toho názoru, že se jednoznačně jedná o službu elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona č. 127/2005 Sb. Pokud jde o sankci za nedodržení doby užívání služby dle smlouvy, pak dle usnesení zvláštního senátu ze dne 9. 9. 2008, čj. Konf 27/2008-7, o smluvní pokutě za porušení či nesplnění povinnosti vyplývající ze smlouvy (...) rozhoduje ten orgán, který je podle zákona příslušný k rozhodování sporů o porušení povinnosti samotné. Na základě výše uvedeného okresní soud proto uzavřel, že se jedná o spor ve smyslu ustanovení § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., který podle § 108 odst. 1 písm. g) téhož zákona rozhoduje ČTÚ. Nejedná se tedy v tomto rozsahu o věc spadající do věcné příslušnosti soudů v občanském soudním řízení ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 a 3 o. s. ř. Okresní soud proto postupem podle 104 odst. 1 o. s. ř. řízení v tomto rozsahu zastavil a rozhodl o postoupení věci ČTÚ, jakožto orgánu, do jehož pravomoci rozhodování o těchto nárocích náleží.

[3] Navrhovatel (ČTÚ) s tímto postupem okresního soudu nesouhlasí. Odkazuje především na judikaturu zvláštního senátu (zejména usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12, ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010-9, a ze dne 19. 8. 2014, čj. Konf 10/2014-12), podle které musí být pro vznik sporu ve smyslu § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. kumulativně splněny osobní i věcné předpoklady; ani jeden z těchto předpokladů podle jeho názoru není v dané věci splněn. Pokud jde o osobní předpoklad, tj. strany sporu [účastníky, respektive uživatele ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 127/2005 Sb.], musí jít o osoby, které uzavřely s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu o poskytování těchto služeb, respektive využívají nebo žádají veřejně dostupnou službu elektronických komunikací. Pojítkem mezi osobou účastníka a uživatele je poskytování či využívání veřejně dostupné služby elektronických komunikací [§ 2 odst. 3 písm. e) citovaného zákona]. Žalobce však podle názoru navrhovatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací neposkytuje, neboť z příslušné evidence navrhovatele je patrné, že žalobce oznámil zahájení podnikatelské činnosti toliko coby poskytovatel neveřejné služby elektronických komunikací (služby přístupu k internetu v pevném místě). V čl. 3.3 obchodních podmínek poskytování služby *Lepší.TV* se uvádí, že „Poskytovatel neposkytuje Uživatelům související službu elektronických

pokračování

komunikací spočívající v zajištění internetového připojení, ve smyslu zák. č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích. Uzavřením Smlouvy bere Uživatel na vědomí, že Služba a vztah vyplývající ze Smlouvy se neřídí zákonem o elektronických komunikacích.“ Osobní předpoklad pravomoci ČTÚ pro rozhodnutí sporu o úhradu žalobcem poskytované služby tedy splněn není. Ze stejného důvodu není podle navrhovatele naplněn ani předpoklad věcný (předmět sporu), neboť mělo-li by jít o nárok na úhradu ceny za službu ve smyslu § 64 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., musela by být opět splněna podmínka poskytnutí veřejně dostupné služby elektronických komunikací. Navrhovatel má také za to, že služba *Lepší.TV* nenaplnňuje ani samotnou definici služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 odst. 3 písm. a) zákona č. 127/2005 Sb. v aktuálním znění. Žalobce totiž poskytuje službu *Lepší.TV* formou přístupu do OTT (over-the-top) aplikace (za pomoci *Lepší.TV BOXu* poskytnutého žalobcem nebo „chytrého“ koncového zařízení). Danou službu tedy nerealizuje prostřednictvím vyhrazené přenosové kapacity pouze pro poskytování šíření televizního signálu (IPTV), čímž se liší od jiných poskytovatelů veřejně dostupné služby elektronických komunikací – šíření rozhlasového a televizního signálu. Uvedené závěry se podle navrhovatele plně vztahují i na žalobcem uplatněný druhý nárok, neboť uplatněná sankce nemá spojitost s porušením povinností dle zákona č. 127/2005 Sb.

[4] Z těchto důvodů ČTÚ navrhl, aby zvláštní senát určil, že příslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu Plzeň-město pod sp. zn. 11 C 130/2021, o zaplacení částky v celkové výši 4 396 Kč, je soud a aby zároveň zrušil usnesení tohoto soudu ze dne 24. 11. 2021, čj. 11 C 130/2021-27.

[5] Zvláštní senát se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o kompetenčním sporu, přičemž vycházel z následujících skutečností a úvah:

[6] Podle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen „pravomoc“) vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou: a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

[7] Z ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. plyne, že kompetenčním sporem je buď spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (pozitivní kompetenční spor), anebo spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (spor negativní).

[8] Takto vymezené kompetenční spory projednává a rozhoduje zvláštní senát (srov. § 2 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.). Ten pak rozhodne, kdo je příslušný vydat rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení (§ 5 odst. 1 téhož zákona).

[9] Ve shora popsaném rozsahu popřely svoji pravomoc věc rozhodnout navrhovatel (ČTÚ) a Okresní soud Plzeň-město. Jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona č. 131/2002 Sb. [§ 1 odst. 1 písm. a), § 1 odst. 2 věta druhá citovaného zákona].

[10] Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodování (srov. usnesení tohoto senátu ze dne 24. 11. 2004, čj. Konf 3/2003-18, publikované pod č. 485/2005 Sb. NSS).

[11] Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona č. 127/2005 Sb. ČTÚ *rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon.*

[12] Podle ustanovení § 129 odst. 1 věty první zákona č. 127/2005 Sb. ČTÚ *rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.*

[13] Navrhovatel správně poukazuje na konstantní judikaturu zvláštního senátu, podle které pro založení pravomoci ČTÚ k projednání a rozhodnutí sporu ve smyslu § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. musí být kumulativně splněny osobní i věcné předpoklady takového sporu. V navrhovatelem zmiňovaném usnesení ze dne 19. 8. 2014, čj. Konf 10/2014-12, zvláštní senát uvedl, že „[p]rvní podmínkou je osobní předpoklad spočívající jednak na straně osoby, která musí vykonávat komunikační činnost, již se podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. rozumí a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů dle § 73 citovaného zákona [...] Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. a) zákona č. 127/2005 Sb. (‘účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb’), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) zákona č. 127/2005 Sb. (‘uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací’); veřejně dostupnou službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. o) cit. zákona rozumí ‘služba elektronických komunikací, z jejíhož využívání není nikdo předem vyloučen’. Druhou nezbytnou podmínkou je věcný předpoklad, jenž vychází z ustanovení ‘pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě’, přičemž zaplacení ceny je podle § 64 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. jednou ze základních povinností účastníka, popř. uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací.“ Změny ve znění citovaných ustanovení zákona č. 127/2005 Sb., ke kterým došlo v mezidobí, jsou pouze formální, lze proto ze zde vyslovených závěrů i nadále vycházet.

[14] Prakticky totožným předmětem sporu se zvláštní senát podrobně zabýval již v usnesení ze dne 27. 6. 2022, čj. Konf 7/2022-14, a nemá důvod se od svých závěrů učiněných v tomto usnesení odchýlit.

[15] V nyní posuzované věci se zvláštní senát zaměřil na posouzení, zda lze službu poskytovanou žalobcem považovat za *službu elektronických komunikací*. Pokud by tomu tak nebylo, nemohl by být naplněn věcný ani osobní předpoklad sporu podřaditelného pod definici uvedenou v § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. V případě kladné odpovědi na tuto otázku by byl nepochybně naplněn osobní předpoklad na straně žalobce (§ 7 zákona č. 127/2005 Sb.) a pro naplnění zbývajících předpokladů by bylo třeba dále posoudit, zda jde o službu *veřejně dostupnou* (na popření této podmínky je vystavěno *ratio* argumentace navrhovatele). Pouze při naplnění i této podmínky by byl naplněn osobní

pokračování

předpoklad na straně žalovaného, ať již v postavení účastníka [§ 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 127/2005 Sb.] či uživatele [§ 2 odst. 1 písm. b) cit. zákona]. Naplněn by byl i předpoklad věcný (spor o zaplacení ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací ve smyslu § 64 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb.), neboť u obou předpokladů musí být splněna podmínka, že jde o spor ze služby veřejně dostupné.

[16] Podle ustanovení § 2 odst. 3 písm. a) zákona č. 127/2005 Sb. se službou elektronických komunikací pro účely tohoto zákona rozumí *služba obvykle poskytovaná za úplatu prostřednictvím sítí elektronických komunikací, která s výjimkou služeb poskytujících obsah přenášený prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávajících redakční dohled nad tímto obsahem zahrnuje tyto druhy služeb: 1. službu přístupu k internetu, 2. interpersonální komunikační službu, 3. služby spočívající zcela nebo převážně v přenosu signálů, například přenosové služby používané pro poskytování služby komunikace mezi stroji a pro rozhlasové a televizní vysílání.*

[17] S ohledem na povahu služby poskytované žalobcem by se *prima vista* nabízel závěr, že jde o službu elektronických komunikací uvedenou v § 2 odst. 3 písm. a) bodě 3. zákona č. 127/2005 Sb. (body 1. a 2. lze bezpečně vyloučit – k tomu viz dále). Současně ale nelze přehlédnout, že definice služby elektronických komunikací obsahuje dvě výjimky, tj. dva případy, kdy se o tuto službu nemůže jednat *per se*. Jde jednak o případy *služeb poskytujících obsah přenášený prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací*, jednak o *služby vykonávající redakční dohled nad přenášeným obsahem*. O případ posledně uvedený se v dané věci jednat nemůže, neboť služba žalobce je *převzatým televizním vysíláním* [§ 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání – dále jen „zákon o vysílání“]; provozovatel takového vysílání nemá redakční *odpovědnost* (jde evidentně o ekvivalent slova „*dohled*“, užitého zákonem č. 127/2005 Sb.), na rozdíl od provozovatele (nepřevzatého) televizního vysílání [viz § 2 odst. 1 písm. g) citovaného zákona]. Zbývá proto posoudit, zda služba žalobce nenaplnňuje pojmové znaky první výjimky. Zvláštní senát se proto dále zaměřil na detailní posouzení charakteru služby „*Lepší.TV*“.

[18] Z *Obchodních podmínek poskytování služby Lepší.TV*, dostupných na webových stránkách žalobce (<https://www.lepsi.tv/folder/obchodni-podminky.php>), se podává, že jde o službu spočívající v „*poskytování převzatého televizního vysílání prostřednictvím zvláštních přenosových systémů [...] ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zák. č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání, a služeb souvisejících s poskytováním převzatého televizního vysílání (čl. 1.1).* Podle čl. 2.1.9. služba spočívá v „*poskytování možnosti sledování převzatého televizního vysílání Poskytovatelem prostřednictvím internetu za pomoci Lepší.TV BOXu poskytnutého Poskytovatelem nebo za pomoci koncového zařízení Uživatelé.*“ Podle čl. 3.3. obchodních podmínek „*[p]oskytovatel neposkytuje Uživatelům související službu elektronických komunikací spočívající v zajištění internetového připojení, ve smyslu zák. č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích.*“ Konečně, z čl. 5.5.1. a 5.5.2. obchodních podmínek vyplývá, že „*[z]a náležité zjištění parametrů svého internetového připojení před odesláním Objednávky nebo před uzavřením Smlouvy odpovídá výhradně Uživatel*“, přičemž poskytovatel neodpovídá za případné důsledky plynoucí z připojení nesplňujícího minimální systémové požadavky. Ze sekce často kladených dotazů na webových stránkách žalobce (https://www.lepsi.tv/caste_dotazy/jaky-typ-internetoveho-pripojeni-potrebuji-poskytujete

[-take-internet/](#)) dále vyplývá, že žalobce poskytuje pouze službu *Lepší.TV*, nikoli internetové připojení; pro toto připojení jsou uvedeny minimální doporučené rychlosti zajišťující fungování služby.

[19] Ze skutečností výše uvedených lze dovodit dva, pro věc podstatné, dílčí závěry. Zaprvé je evidentní, že podstatou služby žalobce je poskytování převzatého televizního vysílání, kterým se podle § 2 odst. 1 písm. b) věty před středníkem zákona o vysílání, rozumí *vysílání původních [...] televizních programů nebo jejich podstatných částí, včetně služeb přímo souvisejících s programy nebo s podstatnými částmi programu, a jejich současné, úplné a nezměněné šíření pro veřejnost prostřednictvím sítí elektronických komunikací* (žalobce je v seznamu provozovatelů vysílání vedeného Radou pro rozhlasové a televizní vysílání zapsán, jako držitel licence „Převzaté vysílání – zvláštní přenosové systémy“ – viz <https://www.rrtv.cz/cz/static/prehledy/povinne-zverejnovane-seznamy.htm>). Lapidárně řečeno tedy žalobce přebírá od provozovatelů televizního vysílání jejich programy, které pak (současně a bez dalších zásahů) distribuuje svým zákazníkům cestou elektronických komunikací. Není také pochyb o tom, že v rámci této služby žalobce neposkytuje službu přístupu k internetu (§ 2 odst. 3 písm. a) bod 1. zákona č. 127/2005 Sb.), jakkoli jde o nezbytnou podmínku pro využívání jím poskytované služby převzatého televizního vysílání.

[20] Je tedy zřejmé, že aby uživatel žalobcem nabízené služby *Lepší.TV* (tj. převzaté televizní vysílání) mohl užívat, musí mít zajištěnu nejen tuto službu, týkající se konec konců jen obsahu (programu) vysílání, ale současně též jinou, samostatně poskytovanou službu, spočívající v technickém zpřístupnění tohoto obsahu, tedy zajišťující, že dojde k jeho šíření (přenosu) až do koncového zařízení. Touto službou je *přístup k internetu* [který je službou elektronických komunikací - viz § 2 odst. 3 písm. a) bod 1. zákona č. 127/2005 Sb.], tu však žalobce vůbec neposkytuje (naopak ve svých obchodních podmínkách a informacích na svých webových stránkách výslovně upozorňuje na nutnost uživatelů zajistit si ji samostatně a stanovuje její minimální technické parametry pro řádné fungování jím nabízené služby). Evidentně tedy v projednávaném případě dochází k oddělení samotné služby převzatého televizního vysílání (provozované žalobcem) od služby spočívající v přenosu této služby uživatelům prostřednictvím sítí elektronických komunikací (služby připojení k internetu), kterou musí zajišťovat jiný subjekt na základě samostatného smluvního vztahu s uživatelem.

[21] Dle názoru zvláštního senátu je tedy žalobcem poskytovaná služba *službou poskytující obsah přenášený prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací* ve smyslu § 2 odst. 3 písm. a) zákona č. 127/2005 Sb., tedy tzv. „*službou obsahu*“, která ve smyslu konstantní judikatury tohoto senátu není službou elektronických komunikací, neboť je pouze prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací uživatelům zpřístupněna (viz například usnesení zvláštního senátu ze dne 22. 2. 2018, čj. Konf 51/2017-12). Spor o zaplacení této poskytnuté služby proto není sporem týkajícím se povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě (§ 129 odst. 1 citovaného zákona). V podrobnostech pak zvláštní senát odkazuje především na body [11] až [21] odůvodnění usnesení zvláštního senátu ze dne 27. 6. 2022, čj. Konf 7/2022-14.

[22] Vzhledem k tomu, že okresní soud popřel svou pravomoc projednat a rozhodnout spor nejen pokud jde o nárok žalobce na úhradu poskytnuté služby *Lepší.TV* (ve výši

pokračování

294 Kč), ale též v části týkající se nárokové smluvní pokuty ve výši 4 102 Kč, zabýval se zvláštní senát i povahou tohoto nároku.

[23] Z návrhu na vydání platebního rozkazu vyplývá, že se žalobce domáhal po žalovaném mimo jiné zaplacení smluvní pokuty, označované jako „*sankce do konce období dle smlouvy*“, která má nastoupit od 45. dne od odstoupení poskytovatele služeb od smlouvy. Z čl. 5 „*Smlouvy o užívání služby Lepší.TV*“ (připojené v kopii k návrhu) se podává, že jde o sankci za prodlení uživatele „*s úhradou pravidelné platby*“, dojde-li z tohoto důvodu k odstoupení od smlouvy poskytovatelem. Lze tedy vycházet z toho, že tato smluvní pokuta není vázána na porušení povinnosti placení nájmu za pronajatý *Lepší.TV Box* nebo jeho vrácení (porušení těchto povinností je dle smlouvy sankcionováno jinou smluvní pokutou), ale jde výlučně o sankci za neuhrazení pravidelných plateb za službu *Lepší.TV*.

[24] Jak zvláštní senát konstatoval již v usnesení ze dne 9. 9. 2008, čj. Konf 27/2008-7, „[v]ztah mezi porušenou povinností a nárokem na smluvní pokutu je [...] vztahem příčiny a následku, které nelze posuzovat odděleně; existence porušení povinnosti je přitom určující pro existenci nároku na smluvní pokutu, nikoliv obráceně. O smluvní pokutě tedy bude rozhodovat ten orgán, který je podle zákona příslušný k rozhodování sporů o porušení povinnosti, za něž je smluvní pokuta vymáhána“. Vzhledem k tomu, že nároková smluvní pokuta vychází z tvrzení o neuhrazení platby za poskytované služby *Lepší.TV*, přičemž spor o platbu za tuto službu není sporem týkajícím se povinností uložených zákonem č. 127/2005 Sb. nebo na jeho základě podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., není takovým sporem ani spor o zaplacení této pokuty (srov. také usnesení ze dne 27. 6. 2022, čj. Konf 7/2022-14).

[25] Není-li spor o zaplacení žalobcem poskytované služby *Lepší.TV* a z něj odvozené smluvní pokuty sporem ve smyslu § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., není založena pravomoc návrhovatele k jeho projednání a rozhodnutí. Jestliže zvláštní zákon nesvěřuje pravomoc rozhodnout spor povstálý ze soukromoprávních vztahů správnímu orgánu (zde ČTÚ), uplatní se obecná pravomoc soudů v občanském soudním řízení (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).

[26] S ohledem na výše uvedené tedy zvláštní senát uzavírá, že příslušným vydat rozhodnutí o nároku žalobce na zaplacení částky 294 Kč za poskytnuté služby *Lepší.TV* a nároku na zaplacení smluvní pokuty ve výši 4 102 Kč za nesplnění této povinnosti je soud (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.). Výrokem I. tohoto usnesení proto rozhodl, že příslušným rozhodnout o tomto nároku je soud.

[27] Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Výrokem II. proto zvláštní senát zrušil usnesení okresního soudu, který svou pravomoc věc projednat a rozhodnout popřel, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

[28] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž

spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud Plzeň-město pokračovat v řízení o podané žalobě i v rozsahu nároků žalobce uvedených ve výroku I. tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. října 2022

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu